

rätta Fullmäktige i Riksgälds-kontoret ej mindre om de terminer, då beviljade statsbidrag böra utbetalas, än om sådana förändringar uti de för statsbidragens lyftning m. m. meddelade bestämmelser, som under arbetenas fortgång kunna varda medgifna.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 5 Maj 1871.

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 Maj 1871.
— Andra Kammaren den 6 —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse till Kongl. Maj:t, om utarbetande af en lag angående upplag af produkter och varor.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 21.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord om behovet af en lag angående så kallade upplagshus eller upplagsplatser, der en producent eller handlande kunde upplägga en vara emot ett qvitto af den beskaffenhet, att det representerade sjelfva varan, så att denna ej kunde säljas eller pantsättas, utan genom ett öfverflytande af beviset, eller tagas i mät eller beläggas med qvarstad, utan att sådan åtgärd träffade sjelfva beviset. Fördelen af sådana inrättningar vore, dels att af färer underlättades genom såiunda beredd möjlighet att lägga upp en vara på ett ställe och sända upplagsbeviset till ett annat inom landet eller till och med utomlands till försäljning, hvarigenom öfverflödiga transporter och utgifter af flera slag

kunde undvikas, dels ock, att tillfälle bereddades varuegare att begagna varan såsom säkerhet för lån.

Riksdagen, som erfarit att man i flera andra länder, bland dem Danmark, begagnar sig af sådana inrättningar, har ansett att i Sverige, hvarest, till följd af landets naturbeskaffenhet, afstånden äro stora, kommunikationsmedlen ännu ofullständiga och vattenvägarne under en icke obetydlig del af året stängda, samt betydande marknadsplatser till antalet få, såsom följd hvaraf svårighet uppstår för producenten att, då han det önskar, afyttra sin vara, behovet af sådana inrättningar är ännu mera kännbar, än i andra länder, samt att, genom uppfyllandet af detta behof, utan allt tvifvel varuomsättningen skulle underlättas och såmedelst produktionen befördas.

Det ligger i sakens natur, att dylika inrättningar icke kunna vinna någon omfattning och motsvara affärslivets behof, med mindre lagliga innehafvandet af de bevis, som utfärdas öfver inlemnade varor, gifver ovilkorlig rättighet att utbekomma sjelfva varan; och då Riksdagen anser, att en sådan rättighet icke kan härledas från vår nu gällande lag, samt, för uppnående af det med ifrågavarande inrättningar afsedda ändamål, jemväl bestämmelser i åtskilliga andra hänseenden torde vara af nöden, såsom: att de upplagda varorna icke må utmätas eller beläggas med qvarstad annorledes, än genom utmätning af eller qvarstad å upplagsbeviset; att innehafvare af upplagsbevis har samma rätt till assurancesbeloppet för en förlorad vara, som han haft till sjelfva varan; att förkommet upplagsbevis må, med iakttagande af vissa formaliteter, kunna dödas; och att under vissa förhållanden upplagd vara hemfaller till egaren af upplagshuset, får Riksdagen, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t tacktes låta utarbета en lag i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de af Riksdagen anförda grunder samt derom aflåta nådig Proposition till näst sammanträdande Riksdag.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1871.
